

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Compte amb la ‘inflació discontinua’

L'augment dels preus podria ser brutal

Tots hem sentit o llegit que hi ha una aturada general del ritme de fabricació de vehicles, que s'encaixen els productes alimentaris i fins i tot que les editorials van mancades de paper per imprimir els seus llibres.

El BonDia del 4 de novembre ens deia que la crisi de subministraments ja afecta negocis d'Andorra.

A Espanya l'electricitat dispara la inflació al 5,5%, el màxim en gairebé trenta anys, i l'alça de preus ja impacta en l'activitat empresarial i les llars.

El gran risc és que l'increment de costos contagiï tot el cistell de productes. La premsa francesa del 3 de novembre es feia ressò de l'augment, entre el 20% i el 30%, el preu de la farina i la seva repercussió sobre el preu de la barra de pa.

Precisament a França l'economista Jacques Attali escrivia el 29 d'octubre al diari *Les Echos* que sembla que es vagin assentant les condicions que portarien a fer esclatar una forta inflació: “De vegades, hi ha perills que s'anuncien força temps abans. Es disposa de temps per preparar-se i per evitar-los si hom és seriós. Massa sovint, no obstant i això, malgrat que els senyals precursors es facin cada vegada més evidents, i convençuts que el problema s'arreglarà tot sol, hom no fa res i hom no adopta cap precaució seriosa per evitar les catàstrofes.”

Sembla que tot anuncia que una inflació molt forta es pot desfermar brutalment. I no seria un augment progressiu del nivell dels preus que pogués passar del

2% al 3% i després al 4% o al 5% cada any, la qual cosa arrossegaria a poc a poc el poder adquisitiu dels salaris i el valor dels estalvis.

No, seria una inflexió molt brutal de l'augment de preus que passaria en un any del 2% al 8% o 10%. És el que Attali defineix com una “inflació discontinua”.

I no es pot pas negar que el mecanisme que pot portar a aquesta ruptura ja està engegat. L'augment massiu del preu de les matèries essencials i dels produc-

Attali pronostica que la inflació podria passar en un any del 2 al 8 o al 10%

tes intermedis no s'ha repercutit encara sobre els consumidors. De moment sembla que molts productors de béns de consum no volen perdre competitivitat. I per això la major part d'empreses fan d'amortidor del xoc dels preus per mantenir-se en el front de la competitivitat.

Però és lògic imaginar que ben aviat, si l'augment del cost dels components industrials persisteix, els grans productors mundials de productes d'alimentació, de vehicles o d'equipament de la llar deixaran de contenir els preus i els augmentaran massivament.

És a dir, que si ens centrem en el marc de la pandèmia, la catàstrofe econòmica i social del coronavirus sembla que no tingui fons.

Comparteixo el que deia l'Editorial del BonDia dijous passat: “... faria bé el Govern de no desentendre-se'n i d'elaborar plans de contingència.”

El país necessita molta energia positiva per encarar tots els problemes. Però el sectarisme polític paralitza qualsevol sortida transversal i patriòtica.

Es pot veure que l'immobilisme només ha servit per enquistar els problemes.

Hi ha una mena d'embadiment general que explica l'actual situació en què es malmeten oportunitats perquè Andorra millori.

I no hi ha badada més gran que la de deixar passar ocasions sense aprofitar-les, sobretot si, posteriorment, no es té la capacitat de tornar-les a generar.

La pandèmia sanitària continua atacant, la pandèmia econòmica ens amenaça amb virulència i la dimensió social de la crisi es fa més aparatosament evident. Mentre, la tensió política a les sessions de control del Consell General al Govern projecta una imatge de fragilitat, improvisació i, fins i tot, de frivolitat que genera un gran desconcert. Massa sovint les intervencions dels consellers generals es converteixen en batusses, amb l'únic resultat de convertir el debat en una baralla tavernària.

Per cert, algú ha vist en la presentació del Pressupost per al 2022 alguna previsió d'ajustament per l'augment més que probable de la inflació i la seva repercussió en els preus del consum de famílies i empreses?